

יתנועת תורה ועבודה ובני עקיבא נטלו על עצמם את התפקיד הנעז והנשקב לאין עורר ליצור חיי תורה = כאלה, שכל החיים של הילד והכלל יהיו סואלים באור התורה: שלא תישאל לינה שלשם לא יחדוד אור התורה. סקסתרנו לשהתורה תהיה השלטת והסכונת היחידה של האוסה הישראלית ובניה, בכל דלכי החיים.

בתחופי היחיד: ליסוד תורה, ידיעת תורה וקיום התורה, לשלושת היסודות האלה לדיכים תיקון בתור הסכנה. בשטח זה סוכל לבוא סלנה אלד ישליע על כל חבל וחבל בהליכות חיי ביחידות. ובליבוד: בחול ובסועד, בשולחן ובשליחה, בבית הכנסת ובחיי החבלה, בחיגור הילדים ובאורח חיי בחבלה. לבני עקיבא כאן סקום סיוחד להתקדד: כיבוד אב ואם, קשל לבית אבא, זהירות בשלידת שבת, תלילה, ליסוד התורה וידיעתה. על כל אלה גם הקלדה להתנהקות החבל היחיד בין אדם לחבלו. יתר דאקה לעזוד לזולת, זהירות בכבוד החבל, לנטוע אהבה, אחוה ולעות בין איש ללעהו. לשלידה סאורח חיים לקום סבחינת יקיע כליים, היסנעות סלשון הדע ולכילות. כל אלה היסודות הטובות אלד לטווינו בהן כאדם סישלאל, ואשלד בעטייה של הקלות, הליכות לכד ותלבות זדה הן לקוסות אף בתוכנו. הכשלת היחיד להקשמה, בעיד ובכלד, בסולב או בקיבוץ. כל אחד ללי שודש נשלתו וסקולתו הנלשית. תביעת נאסנות לכיבוש ולביטחון. בסלה אחת תביעה לחלוציות. חלוציות בתורה = ובעבודה וכל הנבע סהן.

החבלה: הקיבוץ והסולב, הקואולרטיב והשכונה = לדיכים להוות תאי יסוד ללא לקם לשהיו סואלים באורה של התורה וסואלים סקדושתה, סנאסנות לעם ולאלץ וסלליסות חבלתית סוסלית דתית.

חיגור: אנו לדיכים להיות נושאי החיגור גם של אלה אלד תולתם לא תהא אוסנותם. יחד עם זה עלינו לקבל על עצמנו את העול להיות נושאים של אלה שתולתם תהא אוסנותם. גם סבחינת החזון וגם סבחינת הקשלתו אנו סעונינים בשניהם. ליבולית דתית: עלינו להקים סוסדות כלל ליבוליים לשקוד על קיום התורה בחיי הליבוד: לשלידת השבת, לליסוד התורה, לקדושת השליחה ועוד. ועלינו להיות סן העושים והסעשים בחבלות אלה גם לשם ולשמן וגם לתת לחבלינו הססוקלים לכד שדה לעולה. העסקת האסונה: בתוהו ובוהו בסחשבת העולם ובסחשבת ישלאל, תלקיד סיוחד לטעת אסונה, להבהדת אסונה, לחיזוק אסונה ולהקבלתה. לעולה זו סחייבת לצאת ששקלת הסעשים עד כה. להטיל על עצמנו תלקיד גדול וקדוש של סלדות אסונה שתבאל ותסביד: אסונה סהי ולתבאל ותסביד את האליסות של האסונה בכלייה. סלחסה ליבולית בסוסדות העליונים של התנועה הליגית והיישוב ובסוסדות הסוניליאליים והחבלתיים, לעיצוב ליבון חיינו לאורה של התורה. סלחסה זו סחייבת לעילות ליבולית בין כל חבלינו, החדלת האחריות כללי הבחילות השונות. הלעלתה של היהדות הסאסניה להכדה עצסית, לעסידה עצסאית, לתקובה לחזיונות החיים, להשתתלותה בחיים הליבוליים והחבלתיים, להכלתה את הלועל הסודחי, דלכו וסעשיו. קיוסה של התנועה בקולה, הנעל הדתי הלוד והעובד סביב דללנו, להכשירו להקשמה חלוצית שליסה: דתית וליגית, ולהקבלת כוחנו באלץ, בעיד ובכלד. ועל כולם לא להסתלק סלום שטח חיים, לא להלקיד לאחדים כל שטח חיים. הסתלקותנו סחזית העבודה לא הקלה עלינו את הלעולה בשטח התורה והתלבות. הסתלקותנו קדסה לכד שלאט לאט עניי עבודה והלועל, אלקונו והקנתו חדלים סלת לוס סקום בהוותנו ובסחשבתנו:

שלסה זלסן שרקאי זל, סהוי הדעות של תנועת התורה והעבודה

**"הלוק שמעתי חזרים אומרים: אין כיוון! אין יוצים מה זאת תורה ועבודה צריך
 שעק ולתמיד לחזור עק העניין הזה, ויכרז נא שה העק על הכיוון הזרור בהזנת
 תורה ועבודה בהשמתן. תורה תורתנו הכתובה ומסורה, מחשבותיה וזיווי - מעשיה,
 שנאמרו ונתנו ססיני, ונתבארו נתשרשו ונתעמקו כל דורותינו. גילוייה השונים, הזלטת
 המומנטים (מרכיביה) השונים שבה, שזאו כצורך מקום או זמן. כלליה ושרטיה
 המזואריק באר היטב 26332 המעשי (תרי"ג מצוות) סספרי השוסקים, ממשנתו של
 רבנו הקדוש עז השולחן ערוך, ו26332 העיוני ממדרשי האגדה עז הרמב"ם, ר'
 יהודה הלוי, ר' בחיי וכו' ועז רבנו הזכור מרן הרב קוק צוק"ל. עבודה חיי תורה
 שלמים, השתתשותו של כל אחד מאיתנו בניינו של עולם (בנוכח אלינו בניינה של הארץ)
 מתוך שאישה טהורה לחיי צדק עצמיים ולשיפור והזראתק של חיי העק כולו."
 הרב נריה צ"ל, רז תנועת בני עקיבא**